

staae i en saa inderlig Forbindelse med hinanden, at det helst maa siges her. Jeg troer, ligesaa lidt som det 12te kongevalgte Medlem (Fischer), paa Esbjergprojectet. Det, der foreligger som uomtvisteligt, er, at der i 1840 blev foretaget en Opmaalning af den Barre, som spærrer Graabjæ, og at den da blev befunden at have 12 Fod ved laveste Vandstand, samt at der i 1865, altsaa 25 Aar efter, atter blev foretaget en Opmaalning af samme fra Regjeringens Side, og at Vandstanden da blev befunden at være 7 Fod, Vandstanden paa Barren var altsaa, med andre Ord, i 25 Aar aftagen med henimod 5 Fod. Dersom Vandstanden nu fremdeles skulde aftage i det samme Forhold i de næste 25 Aar, saa er det let at indsee, at Havnen ved Esbjerg om 25 Aar i saa Fald vilde være saagodt som lukket for andre Fartøier end smaa fladbundede Dampbaade. Det er derfor en Selsølgelse, at det paagjældende Foretagende forekommer mig at være meget usikkert; men paa, om det kommer istand eller ikke, berøer jo atter den Retning, som den vestjydske Bane vil faae. Jeg veed ikke, om der skulde kunne findes noget heldigere Havneproject paa Vestkysten; personligt kjender jeg jo ikke disse Forhold, da jeg, som de Herrer vide, er langt fra at være Techniker. Der er imidlertid dog opstaaet en saadan Formodning hos mig, som jeg ikke er alene om, og som jeg, da den saaledes er forekommen flere at være rimelig, vil nævne her. Naar man seer paa Landkortet over Halvøen ligesaa den hollandske Kyst op til Skagen, saa vil man finde, at de eneste Steder, hvor Kysten er nogenlunde tilgængelig, er der, hvor de større Vandløb løbe ud i Havet og stille Sandet tilside; dette er saaledes Tilfældet ved Weseren, Elben og Eideren. Nu har Sjælland jo desværre ikke store Vandløb, og det største, som det har, nemlig Gudenaen, ligger paa Østkysten, men det har dog et betydeligt Vandløb paa Vestkysten, nemlig Skjerna, denne kommer imidlertid ikke til at udøve nogen Indflydelse paa Kystforholdene, idet den løber ud i det store flade Vassin, der kaldes Ringkjøbing Fjord, hvor dens Vand fordamper, og i ethvert Fald dens Strømhastighed taber sig. Men dersom man kunde canalisere Skjerna og føre den

directe til Vesterhavet, saa var der maaskee en Mulighed for, at man derved kunde tilveiebringe et Indløb for mindre Skibe, der kunde holde sig aabent. Dette er, som sagt, maaskee en øksesløs Hypothese, men, da Udsigten for Esbjerg Havn er saa overordentligt daarlig, saa forekommer det mig, at bemeldte Project i ethvert Fald nok fortjener at prøves af Sagkyndige tilligemed de andre Havneprojecter angaaende Vesterhavshavne, som i den senere Tid i rig Mængde ere komne frem. Men sæt nu et Dieblif, at der ved Skjernaas Munding lod sig danne en Havn, som vilde have det store Fortrin fremfor Esbjerg-Havnen, at den vilde ligge i Nærheden af en ikke ganske ubetydelig Kjøbstad, saa troer jeg ikke, at man først burde anlægge en Bane fra Holstebro nedad, men at man derimod skulde stifte Silkeborgbanen heelt igjennem indtil Ringkjøbing, og jeg troer, at denne Bane da vilde faae en meget stor Betydning for Sjællands Opkomst. Jeg tvivler imidlertid slet ikke paa, at en reen Vestbane selv da vilde komme i en senere Tid, nemlig naar man Syd fra anlægde Baner op mod Lynder og Ribe, thi man maatte da ganske naturligt ogsaa bygge en Tilslutningsbane til dem paa den jydsk Kyst. I saa Fald vilde Vestbanen ganske vist have sin Betydning ogsaa uden Hensyn til Esbjerg-Havnen, men den vilde rigtignok da ogsaa i Ordets egentligste Forstand blive en Concurrent med Østkystbanen.

Det forekommer mig altsaa, at denne Sag i det Hele fortjener lidt nøiere Undersøgelse, og at navnlig de to sidstnævnte Projecter fortjener at undersøges, førend de vedtages. For mit eget Vedkommende troer jeg, at de ikke ere modne til Vedtagelse i dette Dieblif, og at det ikke vilde være ganske forsvareligt med Hensyn til Statens og Finansernes Stilling nu at gaae ind paa flere Foretagender, end vi i de nærmeste Aar ville kunne fuldføre og overse; men i ethvert Tilfælde troer jeg, som sagt, at Sagen fortjener en nøiere Prøvelse, førend den afgjøres af os. Det forekommer mig ikke, at det vilde være rigtigt at lade en Sag, der der dog angaaer saa store Summer og saa betydelige Anlæg, passere igjennem Thinget uden en nøiere Undersøgelse, og de ærede